

O amintire frumoasa

marti, 08 octombrie 2013

Se întâmpla cu mulți ani în urmă, pe Clisura Dunării, în apropiere de comuna Berzasca, unde avusesem parte de o partidă de pescuit la crap în stil profesionist, grație noului meu coleg de breaslă, un anume Dan.

Pe acesta l-am cunoscut prin intermediul consilierului local Gheorghe Curiac, cunoscut prin împrejurimi sub porecla de „Giusi”, acesta fiind cându-ne cunoștință pe terasa unui restaurant din centrul comunei Carașova.

Dan era pescar profesionist la crap, și când menționez profesionist mă refer mai ales la arsenalul de pescuit, el deținând ustensile de pescuit profesionale marca Shimano, special destinate pescuitului la crap. Ca între pescari și după câteva halbe de bere ne-am împrietenit destul de repede și am stabilit cu acel prilej prima ieșire pe Dunăre, deși, precaut din fire, îi explicasem noului meu prieten că nu prea aveam cunoștințe despre acest pește, eu preferând pescuitul la rătăcitori precum albul, știuca, avatul și mai rar somnul.

Dan era foarte priceput în domeniul construcțiilor, lucra la o casă nouă în comună și era venit temporar la Carașova, numai pe timp de vară. Avea o lucrare de terminat și cum dânsul era șeful antierului și putea lua liber în orice zi a săptămânii. Prin urmare, am decis de comun acord să mergem în cursul săptămânii, pentru a evita îmbulzeala pe care o producea sfârșitul de săptămână: pantofarii venici de la oraș cu mici, bere și manele. Zis și făcut. Într-o zi de miercuri, în jurul prânzului, în luna lui cupțor, l-am luat pe noul meu prieten cu mașina, cu tot cu mormanul lui de bagaje, care-și creau impresia că pleca la pescuit pe Lacul Săruleți, la Cupa Mondială de Crap. Bine că eram numai noi doi în mașină, mi-am zis eu, fiindcă portbagajul era deja plin, iar în oraș trebuia să cumpăr muni de ale gurii pentru escapada noastră la pescuit. În alimentară, noul meu coleg a cinut morci, ca dânsul să achite nota de plată, menționând că eu mi-s cu mașina, uzura mașinii, benzina, etc. Pe deasupra, înainte de a pleca la drum, Dan a insistat să intrăm în magazinul filialei AJVPS pentru a cumpăra o nadă cu aromă de capuni și viermi de carne, aceasta fiind soluția de rezervă pentru caracș, în cazul vreunui eșec la crap.

În drum spre Dunăre, noul meu prieten a început deja cu deschiderea berilor, invocând motivul că se vor încălzi până la destinație și acolo nu mai aveam cu ce să le răcim, căldura fiind prea mare. Cu toate că am avut timp suficient, trebuia să parcurgem o distanță de aproximativ 140 km până la locul de pescuit, eu mă limitasem la o singură sticlă de bere, însă dânsul crede că a ajuns cu numărul până pe la cincisprezece.

Am ajuns în jurul orei 17 când soarele încă strălucea puternic pe cer, vremea era așadar frumoasă, fără vânt. De alegerea locului s-a ocupat

Dan, de j eu aveam ceva îndoieli, deoarece dânsul era de prin partea Moldovei. A g sit un loc cu apa lin _i adânc , numai bun pentru s l _uirea crapului. Eu mi-am montat „clasica” de 3 metri, echipat exclusiv pentru pescuitul la Dun re în c utarea _al ului _i am decis -mi încerc norocul pentru început cu un shad (pe_tî or din silicon) de 8cm. În tot acest timp noul meu coleg _i-a lansat cele patru lansete cu patru monturi diferite, cum numai în revistele de specialitate am putut vedea pân atunci. Dup aceea s-a ocupat _i cu adunarea lemnelor pentru cin _i condimentarea cefei de porc, cu care urma s ne delect m în aceea_i sear . Din când în când, Dan mai umplea _i paharele cu whisky Jack Daniels, mencionând c domnul „Jack” îl însoce_te de fiecare dat la ie_urile de pescuit pe Dun re. Ne-am luat cu vorba _i, cum tot goleam paharele, vremea a trecut repede. Am g tit _i ceafa de porc, o delicat es pe malul Dun rii, ne-am întrecut cu pove_ti pesc re_ti care mai de care, pân la l sarea întunericului, îns la lansetele cu montura la crap, nici un atac. Eu am mai explorat malul fluviului în sus _i în jos, timp în care prinsesem câciva avaci, exemplare foarte frumoase de aproape 1 kg, _i doi _al i, pe care i-am eliberat imediat din cauza dimensiunilor prea mici. Am mai a_teptat pân pe la miezul nopcii vreun r spus din partea crapilor îns toate acestea în zadar, dup care ne-am culcat, eu în ma_in , iar Dan într-un sac de dormit, la marginea focului.

Dimineaca ne-am trezit devreme, deoarece Dan trebuia s ajung dup - mas la lucru. Ne-am adunat ustensilele _i dezam gici, el mai mult, c nu am prins nici un crap, am decis de comun acord s trecem la planul B. Am g sit în drum spre cas un viaduct cu o balt mare, unde am oprit pentru a ne încerca norocul la caras. Am momit locul cu nad cu arom de c_p_uni amestecat cu mîl în care am introdus viermi de carne _i am a_teptat aproximativ o or , timp în care ne-am montat fiecare o lanset cu o linie fin _i cârlige mici cu plut . Am luat micul dejun _i încetul cu încetul a început recitalul la caras _i ro_ioar (pe_ti excepionali pentru saramura în sos tomat sau ulei de floarea soarelui, ce rivalizeaz de departe cu produsele conservate din comert). Dup vreo dou ore de pescuit la pe_te m runt am adunat vreo 10 kg, iar când s împ rcim pe_tele, Dan mi-a zis c el nu are nevoie de pe_te deoarece nu prea are unde s -l cin , stînd cu chiria la noi în comun , astfel c mi-a l sat mie întreaga captur .

M-am ales, a_adar, cu un nou prieten pe care sper c -l voi mai întâlni în decursul timpului fiindc , la pucin timp dup incursiunea noastr pe Dun re, Dan a plecat instantaneu din sat _i nu mai cinem leg tura. Oricum, cu această ocazie îi urez mult noroc în viac , s n tate, virtute _i fir întins!

Petru Milo_